

Ján Adamus

Sprav srdcia naše podľa svojho srdca

Ježiš povedal: „Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým. No, Otče, tebe sa tak páčilo. Mój Otec mi odovzdal všetko: A nik nepozná Syna, iba Otec, ani Otca nepozná nik, iba Syn a ten, komu to Syn bude chcieť zjaviť. Podďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.“

(Mt 11, 25- 30)

V súčasnej dobe sú kníhkupectvá doslova preplnené knihami rozličných žánrov. Keby naši predkovia mali možnosť ich navštíviť, iste by neveriaco krútili hlavami. Keďže človek túži stále objavovať a poznávať nové veci, ponuka aj potreba kníh bude neustále narastať. Vďaka nim sa totiž môžeme dozvedieť nové informácie, odhaľovať tajomstvá...

Existujú však skutočnosti, ktoré patria Božiemu kráľovstvu. Tie nám predstavuje sám Ježiš Kristus a robí to aj v dnešnom evanjeliu: Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým.

Keby nám Ježiš tieto pravdy osobne nepovedal, nazdávali by sme sa, že sú určené iba pre tých, ktorí sú zbehlí vo Svätom písme. V Ježišových časoch to boli farizeji. Oni skutočne boli vzdelaní v Písme, vedeli z neho spamäti citovať celé pasáže. Okrem toho boli šikovní a učení, preto si ich ľudia vážili. Lenže príliš si zakladali na svojej učenosti a jednoduchými ľuďmi pohrdali. Našli sa však medzi nimi aj takí, ktorí zostali pokorní a skromní a tí si zaslúžili poznať pravdy Božieho kráľovstva. Spomeňme aspoň staručkého Simeona, ktorému

Pánov Duch zjavil, že v náručí drží Mesiáša. Ježiša však najradšej počúvali jednoduchí a nevzdelaní ľudia, ktorí dychtivo vnímali jeho slová a ukladali si ich do srdca.

Prečo sa Boh pyšným protiví ale poníženým dáva svoju milosť? Pyšný človek keď počúva Ježišove slová, zdajú sa mu byť nezmyslami, lebo zasahujú do jeho svedomia. Preto ich neprijíma, ba často proti nim bojuje.

Keď za čias totality istá matka šla prihlásiť dieťa na náboženstvo, riaditeľ školy ju odhovárať, aby to nerobila. Vrável jej, že farári učia deti nezmysly, zbytočne ich zaťažujú a vôbec je to nemoderné a nevedecké veriť v Boha. Tento pán zabudol, že oveľa múdrejší a inteligentnejší ľudia ako on, sú iného presvedčenia. Veľký vedec Albert Einstein, nositeľ Nobelovej ceny, svoju vieru vyznal týmito slovami: Verím v osobného Boha a nikdy som nebol ateistom. Ateizmus som zamietol už ako študent. Mnohí vynikajúci prírodovedci sú zajedno v tom, že náboženstvo a veda si neprotirečia. Som presvedčený, že bez náboženstva by sme dnes boli barbari. Bolo to náboženstvo, čo napomohlo ľudský pokrok na všetkých poliach vedy...

Tu vidno, ako naozaj veľkí ľudia pokorne zmýšľajú o sebe, preto spoznali pravdy Božieho kráľovstva. Takí ľudia žijú aj dnes a pohybujú sa medzi nami. Zátúžme aj my medzi nich patriť, zátúžme poznať pravdy Božieho kráľovstva, a tak hlbšie spoznávať nášho nebeského Otca. To poznanie bude o toľko väčšie, o koľko bude silnejšia naša láska k nemu.

Prosme na tento úmysel aj pri dnešnej, svätej omši: Ježišu tichý a pokorný Srdcom, sprav srdcia naše podľa svojho srdca, aby sme poznávali tajomstvá Božieho kráľovstva, ktoré zjavuješ tým, ktorí sú pokorní.

Amen

Svätý Benedikt-Opátstvo Rajhrad

*Zákonodarca múdry,
svätý, nežný,
ty leskom zásluh
žiaríš Božím deťom,
Benedikt slávny,
obnov náš svet biedny
Kristovým svetlom.*

*Zhromažďoval si mnohých
v ráde novom,
obdivuhodnú lásku si doň vložil:
v ľudoch si vzbudil úctu
vľúdnyim slovom
k zákonom Božím.*

*Pravidlá tvoje robia z rehoľníkov
aj Božích sluhov,
aj oddaných synov;
modlitba s prácou
je ich svätým zvykom
v prostredí milom.*

*Pod tvojím menom
nech sa usilujú
bratsky sa správať
ľudia všetkých krajín
a nech pochopia,
aký šťastný dar sa v pokoji tají.*

*Chvála buď Otcu,
Synu večná, vrúcna,
Svätému Duchu
rovnaká buď sláva,
veď z Božej priazne
tebe česť i úcta
všade sa vzdáva. Amen.*

HYMNUS na spomienku Sv. Benedikta, ranné chvály

V hĺbke srdca

Ž 36, 2.11: *Nepravosť našepkáva hriešnikovi v hĺbke jeho srdca; pred jeho očami nielo bázne Božej. Svoju milosť daj tým, čo ťa poznajú, a spravodlivosť voči tým, čo majú srdce úprimné.*

Pane, prichádzam k tebe taký, aký som; so všetkým, čo si nosím vo svojom srdci. Ty vidíš do jeho najskrytejších zákutí. Ty skúmaš hĺbiny ľudskej duše a ľudského srdca. Musím priznať, ja sám neraz nepoznám, čo všetko je v hĺbke môjho srdca.

Niekedy som prekvapený sám sebou, keď si uvedomujem, čo všetko sa dostáva na povrch z hĺbky môjho srdca.

Niekedy ma prekvapuje, ako ľahko ma možno zraniť, ako silno sa vo mne ozve zlo a hriech.

Inokedy ma povzbudzuje a naplňa radosťou, keď môžem prežívať, koľko dobra, pokory, trpezlivosti a slúžiacej lásky je v mojom srdci.

Právom možno povedať: *Ľudské srdce je priepasť, kto sa v ňom vyzná.* Iba ty, Pane, sa v ňom vyznáš.

Mocný Bože, viem, že vlastnými silami nie som schopný zvládnuť priepastné hĺbky svojho srdca. Ďakujem ti za dar viery a dôvery, ktoré do môjho srdca vnášajú pokoj a silu bojovať a zápasíť. Učia ma byť pokorným aj vo vzťahu k druhým v situáciách, keď nevedia zvládnuť svoje srdce, keď ubližujú a zraňujú, keď sú plní neúcty a točia sa okolo seba. Vtedy mi nie je ľahko. No tým viac ti chcem ďakovať a zvelebovať tvoju milosrdnú lásku. Lebo znova vyznávam a uvedomujem si: nemám to sám od seba, ak dokážem tie chvíle prežívať v pokoji a v tichu, v dôvere a v mlčaní. Je to tvoj dar, ak mi dávaš silu neodplácať sa, nepoužiť svoju moc a postavenie, ale v pokore prežívať poníženie a potupu.

Viem, že to nemôžem porovnávať s tvojím utrpením a s tým, ako teba ponížovali a potupovali. Chcem ti však poďakovať, že v týchto chvíľach mi dávaš myslieť na tvoj kríž a utrpenie.

Milosrdný Bože, z hĺbky svojho srdca chcem vďačne volať a zvelebovať tvoju lásku, ktorá je taká veľká. Prosím, prenikaj hĺbku môjho srdca svojím Duchom.

Uzdrav ma, očisti a ovládni hĺbky môjho srdca, aby ich neopanovalo zlo, hriech a temnota.

Zažiar v mojom srdci a buď vždy jeho Pánom. Veď nie v sebe, ale v tebe nachádzam istotu, že v mojom srdci bude tvoj pokoj, tvoja múdrosť, tvoja láska, tvoje milosrdenstvo.

Nedopuť, aby moje srdce ovládli sily zla a hriechu. Daj, nech sa raduje a jasá moje srdce, lebo sa stalo tvojím príbytkom.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Ustanovenie Farskej ekonomickej rady:

V mesiaci jún som na obdobie 5 rokov menoval za členov Farskej ekonomickej rady týchto bratov a sestry:
pán Martin Jurčovič,
pán Jozef Veselka,
pani Alena Kordošová
a pani Mária Vrablová.

Nech im Pán pomáha v ich službe pre farnosť.

Vďaka na sklonku dňa

Zostaň pri nás, Pane, lebo sa zvečerieva a deň sa ku koncu chýli.

Zostaň, Pane, s nami a so svojou Cirkvou. Zostaň pri nás so svojou milosťou a dobrotou, so svojím svätým slovom a sviatosťami, so svojou útechou a požehnaním.

Zostaň pri nás, Pane, keď nás zahalí tma a trápi nás zármutok a strach, pochybnosti a pokušenia.

Zostaň pri nás, Pane, v temnej noci trpek smrti.
(pripísané Františkovi z Assísi)

Pane, tvoja duša spočívaj v mojej duši. Žiariaci křišťál' obklopený tmavým kameňom! Tvoje svetlo pomaly presvetľuje moju temnotu. Pomaly, nie dnes, nie zajtra, ale možno na konci dní.

Pane, premieňaj ma v pomalý dych tvojej večnosti!

Adalbert L. Balling „Ďakujem“

Sväté omše v 14.týždni cezročného obdobia - (A)

10.VII. pondelok

18:00 Za Ľ Antona, Máriu a Karola Zigových

11.VII. utorok

18:00 Za Ľ Františka a Irenu Černíkových

12.VII. streda

18:00 Svätá omša v Štefanovej

13.VII. štvrtok

18:00 Za Ľ Jozefa a Máriu Fajkusových a syna Ivana

14.VII. piatok

18:00 Za Ľ Jána a Vincenciu Radakovičových

15.VII. sobota

08:00 Za farníkov

Upratovanie kostola č.d. 28 - 51

16.VII. 15. Nedeľa cezročného obdobia - (A)

08:00 Za Ľ Jozefa a Augustínu Ochabových

Lektori: Blahová M., Setnická G.

11:00 Za pokrstené dieťa

Lektori: Kordošová A., Polanská Z.

14:00 Posvätný ruženec a litánie

Liturgický kalendár

10.VII. pondelok	Sv. Sv. Libuša, Sv. Kanút, Sv. Anatólia
11.VII. utorok	Sv. Benedikt, opát, patrón Európy – Sviatok
12.VII. streda	Sv. Ján Gualbert, opát
13.VII. štvrtok	Sv. Henrich – Esp
14.VII. piatok	Sv. Kamil de Lellis – Esp
15.VII. sobota	Sv. Bonaventúr, biskup a učiteľ Cirkvi – Sp

NAJVÄČŠIA JE LÁSKA

Bez lásky

Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som ako cvendžiaci kov a zuniaci cimbal. A keby som mal dar proroctva a poznal všetky tajomstvá a všetku vedu a keby som mal takú silnú vieru, že by som vrchy prenášal, a lásky by som nemal, ničím by som nebol, A keby som rozdal celý svoj majetok ako almužnu a keby som obetoval svoje telo, aby som bol slávny, a lásky by som nemal, nič by mi to neosožilo.

Aká je a aká nieje

Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nieje nehanebná, nieje sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravostí, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží.

Je večná

Láska nikdy nezanikne. Proroctvá prestanú, jazyky zamĺknu a poznanie pomíne. Lebo poznávame len z časti a len z časti prorokujeme. Ale keď príde to, čo je dokonalé, prestane, čo je len čiastočné. (...)

Je najväčšia.

A tak teraz ostáva viera, nádej, láska, tieto tri; no najväčšia z nich je láska. (porov.: 1 Kor 13,1-13)

Parafráza Hymnu na lásku

Keby som stále v kostole kľáčal, keby som krásne v zbore spieval, a lásky by som nemal, bol by som ako cvendžiaci kov a zuniaci cimbal.

Keby som doma pomáhal a keby som vo všetkom poslúchal, a lásky by som nemal, ničím by som nebol. (I keď je otázne, či sa dá bez lásky vo všetkom poslúchať a pomáhať.)

Keby som aj útulky a domy pre bezdomovcov staval, len aby som bol známy, a lásky by som nemal, ničím by som nebol.

A keby som všetku múdrosť mal a všetky písomky hravo robieval a keby som obetoval všetko, aby som bol slávny, nič by mi to neosožilo.

Keby som aj bol výborný športovec, rýchly a pružný a keby som aj do diaľky najďalej skočil a stovku najrýchlejšie zabehol, bez lásky je to prázdny klam.

Keby... (sám si tu dopln svoj „keby“)

Bez lásky som iba smiešny klaun a pekne to tu na všetkých hrám.

Môj Pane, Ty si majster lásky. Ty si nielen o láske hovoril, ale si ju dennodenne žil. Nie si len teoretik lásky; si jej najlepším praktikom. Až tak žiješ lásku, že my s

obdivom hovoríme o Tebe, že si Láskou. Ty si živá láska. Bol si živou Láskou v ľudskom tele a si živou Láskou v Eucharistii. Naplň ma, môj Pane, takouto láskou. Premeň ma, urob ma láskou.

Marián Sivoň „Moderný svätý“

Nebud' sivou myšou

Naozaj veľký je ten, kto má veľkú lásku.

Tomáš Kempenský

Pred dávnymi, dávnymi časmi boli všade na svete pestrofarebné myši: červené, modré, žlté, zelené, ružové alebo fialové. Niektoré boli dokonca pestro bodkované alebo prúžkované. Dorozumievali sa farbou svojho kožušeka. ňou dávali najavo svoje zvláštne schopnosti a čím by mohli iným pomôcť.

Červené myšky hlásili: „Sme rýchle a silné. Pomôžeme všade, kde sú potrebné silné myšie ruky alebo rýchle myšie nôžky.“

Zelené myšky sa ponúkali: „Keď niekto hľadá radu, alebo chce vedieť niečo ťažké, na to sme tu my! Sme veľmi múdre a svojimi vedomosťami chceme pomôcť aj druhým.“

Žlté myšky oznamovali: „Keď sa nudíš, alebo máš zlú náladu, obráť sa na nás. Vieme najlepšie myšie vtipy a poznáme najohromnejšie myšie hry. S nami zažiješ veselé dobrodružstvá!“

Ružové myšky zasa hovorili: „My sme tu jednoducho pre teba. Sme pokojné, nežné, plné porozumenia.“

Slávnosť sa mohla začať

Modlitba nevytvára spojenie len s nebom, ale aj s ľuďmi, ktorí sú nám drahí, a s ich starosťami.

Páter Josef Kentenich

Dvaja mnísi chodili z dediny do dediny, z domu do domu po žobraní. Ale ľudia vo svojej biede stvrdli a zatrpkli a nedali im ani kúsok chleba.

Vtedy mnísi vzali veľký kotol, naplnili ho vodou, nahádzali doň kamene a postavili ho na oheň. Potom sa tvárili, akoby uprostred dedinského námestia chceli variť kamennú polievku.

Zarazení ľudia sem prichádzali zo svojich domov a dvorov a prinášali im drobnosti na vylepšenie kamennej polievky: zemiak, repu, hlávkú kapusty, cibuľu, skyvu chleba. Iní priniesli ovos, mrkvu, soľ, ba aj kúsky mäsa. Nakoniec z toho bola chutná polievka, ktorá zblížila celú dedinu pri spoločnej slávnosti.

Dobrý a nábožný človek usporiada každé svoje dielo najprv vo svojej mysli a len potom ho uskutočňuje.

Tomáš Kempenský

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Odpusti mi, ako i ja odpúšťam

Mám blbú povahu, lebo som vždy dotlačený k tomu, aby som odpustil. Prečo? Nemohol by som sa inak modliť Otčenáš.

Veď tam je: Odpusti mi, tak ako ja odpúšťam druhým.

Ak nechceš odpustiť, nemodli sa Otčenáš, lebo na seba s'ahuješ prekliatie. Neodpusti mi, Otče, lebo ani ja neodpustím. Toto sa modlíš.

Keď sa modlíš Otčenáš, buď mlč, alebo to ber vážne. Ak je niekto, na koho sa hneváš, cez Otčenáš buď ticho. Varujem ťa, buď ticho, lebo sa ti to vráti.

Raz za mnou prišiel sedemdesiatročný chlapík a tak na mňa našpinil, nadával mi a preklínal, že som musel tých najväčších bitkárov držať, lebo by ho za tieto slová boli zabil. Hovorím im: „Stop!“

A tomuto chlapcovi: „Peter, keď sa budeš vracat', budem ťa čakať!“

On: „Nikdy sa nevrátim!“

Jeden, čo to počul, sa vytrhol a chcel ho kopnúť. „Nekop ho, dostane kopanec od života. Neopovážte sa ho dotknúť!“

„Nikdy v živote sa nevrátim!“ kričal do toho.

Odišiel teda preč a o rok sa vrátil, skoro som ho nespoznal. Troska, zarastený, špinavý. Stretli sme sa pred farou.

Pozrel na mňa a začal plakať. „Peter,“ hovorím mu.

Šiltovku si nasadil tak, aby sa mi nemusel pozrieť do očí.

„Peter, vitaj doma!“

„Farár, ja...“

„Nemusíš nič hovoriť, zachovaj si dôstojnosť...“

Iný sa tiež takto vrátil a raz si ho odchytila kamera. Na kameru im povedal: „Mamu som mal u komunistov, sestru u komunistov a ja som skončil ako bezdomovec a alkoholik.“ Štyrikrát od nás ušiel a vždy sme ho vzali naspäť.

A on znova do kamery hovoril: „Bud' je ten farár sprostý, alebo tam hore niečo musí byť!“

Dal sa pokrstiť, prijal Krista. Dnes už nežije.

Farár Marian Kuffa „Maturita z lásky“

Oddanosť Bohu je vzácne ovocie lásky: oddať sa úplne ako malé dieťa, ktoré bez bázne usína v otcovom náručí.

Nemať iný smer len ísť výš!

Nevedieť o nič vrúcnejšie prosiť, iba o to, aby sa v mojej duši dokonale vyplnila Božia vôľa.

Nenájsť odpočinok, iba v Božej vôli.

Takto chcem byť hračkou v Ježišových rukách a ponechať sa jeho rozmarom. Obetujem sa ti, Miláčik môj, aby sa na mne dokonale vyplnila tvoja svätá vôľa.

Nechajme ho, nech nám odníma a dáva, čo chce. Dokonalosť je v tom, že plníme jeho svätú vôľu a celkom sa mu oddáme.

Ó, Ježiš, ponechávam sa tvojim božským rozmarom a nechcem nič iné, nijaké radosti, iba získať tvoj úsmev.

Myšlienky Blahoslavenej sestry Zdenky

Aký je Boh?

Túto otázku si dáva človek celé tisícročia. Aj napriek mnohým špekuláciám prichádza však k odpovedi, že prvou vlastnosťou Boha je tajomnosť.

Izrael sa nachádzal od začiatku svojich dejín pred problematikou, ktorá nepripúšťala nijaké zmyslové znázornenie Boha. Preto bolo treba neustále opisovať Boží život tak, že sa vychádzalo z pozemských realít, ktoré nadobudnú hodnotu znamení. Biblia preto zaodievá svoje učenie do symbolickej, obraznej reči, kde Boha znázorňuje ľudským spôsobom. Pripisuje mu ľudskú činnosť a vlastnosti. Tento metaforický spôsob vyjadrovania sa nazýva v teologickej terminológii antropomorfizmus. Takémuto spôsobu vyjadrovania je veľmi blízky antropopatismus - také metaforické výrazy, ktorými svätopisec pripisuje Bohu nedokonalosti, ako sa ony javia v našej ľudskej prirodzenosti -ako napríklad ironický úsmev, hnev, nenávisť, ľútosť... - ktoré Boh v skutočnosti nemá. „Ja som Boh a nie človek,“ hovorí ústami proroka Ozeáša. Boh je absolútne rozdielny od človeka, celkom iný. Prekonáva všetky prirovnania, je nepochopiteľný a vznešený, a predsa je blízky. Vôbec nie je pre nás cudzincom. Jeho reakcie a jeho konanie sa vyjadrujú našimi dôverne známymi gestami: modeluje svojimi rukami hlinu, ktorá bude človekom; zatvára za Noemom dvere korábu, aby si bol istý, že nik z jeho obyvateľov sa nestratí; má víťazný elán vojvodcu vo vojne a starostlivosť pastiera o svoje ovce; celý vesmír drží vo svojej ruke, a pritom je maličkému Izraelu oddaný ako vinohradník svojej vinici; je nežný ako otec a matka; je vášnivý ako človek, ktorý miluje... Tieto antropomorfizmy sa môžu zdať azda niekomu naivné, vyjadrujú však vždy veľmi hlboko podstatnú črtu pravého Boha: ak stvoril človeka na svoj obraz, je schopný sa mu zjaviť cez ľudské postoje. Znižuje sa až k nemu.

Ak je Boh rozdielny od nás - bez začiatku, rodokmeňa, ľudských nedostatkov - nie je to preto, že by bol menej človekom než my naopak, vidíme v ňom dokonalý ideál, o ktorom snívame a po ktorom túžime. Veď ako hovorí Biblia v Knihe Numeri: „Boh nie je človek, že by luhal, ani ako syn človeka, že by ľutoval!...“ (Num 23, 19).

Pri všetkej svojej šikovnosti musíme uznať, že o Bohu toho skôr viac nevieme, ako vieme. Toto tajomstvo nás však pobáda neustále vnikat' do Božieho tajomstva. Známy spisovateľ Graham Green k tomu hovorí: „Odmietol by som veriť v Boha, ktorého by som mohol plne pochopiť.“

Pre nás však je výhodou, že aj napriek tomu je nám Boh bližší ako my sebe samým. „V ňom totiž žijeme, hýbeme sa a sme“ (Sk 17, 28).

Viliam Judák „Vo všedný deň nevšedne“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku